

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 10Co/75/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201050  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5819201050.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - JUDr. E. Y., nar. X.XX.XXXX, trvalo bytom ul. Y. č. XXX/X, XXX XX X., proti žalovanej - A. Z., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom ul. A. S. č. XXX/XX, XXX XX V., v zastúpení právne - JUDr. Martin Benický, advokát so sídlom Oravská Polhora 71, IČO: 50 432 265, o zaplatenie 1.392,74 eur s úrokom z omeškania, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/24/2019-169 zo dňa 19. októbra 2020 takto

### rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že :

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 303,16 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne počnúc 21.08.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti - o zaplatenie sumy 1.089,58 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne počnúc 21.08.2016 do zaplatenia, z a m i e t a .“

P r i z n á v a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal dňa 17.6.2019 voči žalovanej zaplatenia sumy 1.392,74 eur s 8% úrokom z omeškania ročne od 21.8.2016 do zaplatenia. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku.

2.Podľa skutkových zistení sa žalobca domáha voči žalovanej peňažného plnenia titulom trov právneho zastúpenia na tom základe, že ju podľa udeleného plnomocenstva ako advokát zastupoval jednak v konaní vedenom pred Okresným súdom Námestovo sp. zn. 9C/47/20211 a v tomto konaní v jej prospech vykonal konkrétne vyšpecifikované úkony právnej služby a zastupoval žalovanú na základe ňou udeleného splnomocnenia aj pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v Košiciach v konaní o ústavnej sťažnosti v ktorej žalovaná namietala porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co 123/2016 zo dňa 31.3.2016.

3. Strany sporu vo vyjadreniach nesporne potvrdili, žalobca zastupoval ako advokát žalovanú v konaní vedenom u Okresného súdu Námestovo sp. zn. 9C/47/2011 (o vypratanie nehnuteľnosti), v predmetnom konaní žalovaná vystupovala v pozícii žalovanej v rade 2/. Uznesením Okresného súdu Námestovo č.k.

9C/47/2011-188 zo dňa 7.7.2011 bolo konanie voči nej zastavené, právoplatne dňa 21.11.2011. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.089,58 eur titulom náhrady o označenom súdnom konaní poskytnutej právnej služby okresný súd zamietol pre opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania žalovanou stranou, súd v rovine právnej aplikujúc ust. § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu premlčacia doba na uplatnenie práva začala plynúť od 22.11.2011, uznesenie OS Námestovo 9C/47/2011-188 zo dňa 7.7.2011 o zastavení konania voči žalovanej totiž nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2011. Dňom právoplatného skončenia konania, v ktorom žalobca ako advokát žalovanú zastupoval, došlo podľa názoru okresného súdu k splneniu príkazu, ktorý žalovaná žalobcovi udelila na zastupovanie v konaní. Trojročná premlčacia doba skončila dňa 22.11.2014 a pokiaľ žalobca podal žalobu u súdu dňa 17.6.2019, tak sa stalo už po uplynutí premlčacej lehoty.

4. Z uznesenia Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 662/2016-17 zo dňa 4.10.2016 vyplynulo, že v predmetnom konaní zastupoval žalobca žalovanú ako sťažovateľku vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 123/2016 z 31. marca 2016. Ústavný súd sťažnosť odmietol ako neprípustnú, podľa odôvodnenia uznesenia sťažovateľka nepodala dovolanie proti rozsudku krajského súdu a teda nevyčerpala opravný prostriedok, ktorý zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytoval a na ktorého použitie bola žalovaná podľa osobitných predpisov oprávnená. Zohľadnením dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti okresný súd uzavrel, že úkony právnej služby uskutočnené žalobcom pre žalovanú v konaní pred Ústavným súdom SR, neboli vykonané s odbornou starostlivosťou a žalobca nárok na odmenu právnej služby voči žalovanej za zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nemá. Súd ďalší dôvod pre nepriznanie tohto nároku žalobcovi videl v nepreukázaní žalobcom skutočnosti, že by informoval žalovanú ako spotrebiteľku o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu.

5. V dôvodoch rozhodnutia súd sa vyjadroval aj k procesným súvislostiam, ktoré predchádzali vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku na uskutočnenom pojednávaní dňa 19.10.2020, ktorého sa žalobca osobne zúčastnil. Žalobca na položené otázky súdu, či má nejaké návrhy na vykonanie dokazovania a na výzvu, aby zhrnul svoje návrhy, vyjadril sa k dokazovaniu aj k právnej stránke veci, - uviedol, že „nemôže rozprávať“. Žalobca nepožiadaval súd o odročenie pojednávania z dôvodu zdravotných komplikácií, nepredložil ani lekárske potvrdenie o tom, že bol práceneschopný pre chorobu alebo úraz, za tohto procesného stavu nič nebránilo podľa názoru okresného súdu pojednávanie uskutočniť, vec prejednať. Návrh žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom strán sporu a výsluchom J. Z., manželka žalovanej na skutočnosť, že osobou, ktorá podpísala za žalovanú splnomocnenie je manžel žalovanej okresný súd vyhodnotil za nadbytočné, za stavu, že žalovaná predložila splnomocnenie, na ktorom je jej podpis úradne overený.

6. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov konania okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal označený procesný nárok žalovanej v konaní úspešnej voči žalobcovi.

7. Voči rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalobca. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil si voči žalovanej aj náhradu trov konania (prvoinštančné aj odvolacie). V odvolaní vzniesol početné procesné námietky, namietal najmä :

- neurčitosť výroku I. rozsudku - vytýka súdu, že neuvádza konkrétne či žaloba bola zamietnutá a čo konkrétne bolo jej predmetom,
- predbežné neprejednanie sporu súdom odôvodnené nebolo, hoc podľa § 168 ods. 1 CSP ak súd nerozhodne inak, nariadi pred prvým pojednávaním predbežné prejednanie sporu, okresný súd ale vôbec neodôvodnil, prečo k predbežnému prejednaniu sporu nepristúpil,
- podľa zápisníc z pojednávania dňa 23.9.2020 a dňa 19.10.2020 považuje za zřejmé, že v sporovom konaní súd sa vôbec nepokúsil o zmierlivé vyriešenie veci, hoc túto povinnosť súdu vo viacerých ustanoveniach ukladá Civilný sporový poriadok (konkrétnou citáciou odkazuje odvolateľ na ust. § 148 ods. 1, a § 179 ods. 2 CSP a na príslušnú časť dôvodovej správy k označeným procesným ustanoveniam,

- na pojednávaní dňa 23.9.2020 mal súd podľa žalobcu vydať rozsudok pre zmeškanie žalovanej podľa § 274 CSP, pre takúto formu rozhodovania boli splnené podmienky. Žalovaná sa napriek predvolaniu bezdôvodne nedostavila ani na pojednávanie nariadené na termín 19.10.2020 a žiadnym spôsobom nepreukázala, že by jej nejaké vážne okolnosti bránili v účasti na týchto dvoch nariadených pojednávaniach, hoc bola riadne a včas predvolaná a súdom poučená o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie.

- za žalovanú nebol oprávnený konať jej advokát JUDr. Martin Benický, pretože mu žalovaná dňa 29.11.2019 neudelila a nepodpísala plnomocnenstvo na svoje zastupovanie v tomto civilnom sporovom konaní, podpis na plnomocnenstve zo dňa 29.11.2019 nie je jej vlastnoručným podpisom, ale ju podpísal jej manžel J. Z..

8. V ďalšej časti odvolania žalobca uviedol, že žalovaná dňa 9.4.2014 písomne uznala svoj dlh v sume 1.019,69 eur z titulu nezaplatených trov právneho zastúpenia podľa písomného vyúčtovania trov konania zo dňa 9.4.2014 vo veci Okresného súdu Námestovo č.k. 9C/47/2011 (k uvedenému odvolaciemu tvrdeniu predložil listinné dôkazy - fotokópiu uznania dlhu zo dňa 9.4.2014 a fotokópiu vyúčtovania trov konania zo dňa 9.4.2014). Dodáva, že dňa 10.8.2016 mu žalovaná písomne uznala dlh v sume 1.089,58 eur z titulu nezaplatených trov právneho zastúpenia podľa písomného vyúčtovania trov konania zo dňa 10.8.2016 vo veci Okresného súdu Námestovo č.k. 9C/47/2011 a aj dlh v sume 303,16 eur z titulu nezaplatených trov právneho zastúpenia podľa písomného vyúčtovania trov konania zo dňa 10.8.2016 vo veci Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach o ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo veci Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/123/2016 (pripája listinné dôkazy - fotokópiu uznania dlhu zo dňa 10.8.2016, fotokópiu vyúčtovania trov konania zo dňa 10.8.2016 v oboch konaniach). Názor súdu o premlčaní jeho nároku voči žalovanej nie je pravdivá. Konajúca sudkyňa si nevšimla ani tú skutočnosť, že v texte splnomocnenia zo dňa 19.7.2016 na zastupovanie pred Ústavným súdom SR v Košiciach č.k. III. ÚS 662/2016 je výslovne uvedené že „bola som oboznámená s tým, že výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v tejto veci predstavuje sumu 143 eur + režijný paušál v sume 8,58 eur“. Napriek tomu v bode 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd nepravdivo uvádza, že on/ žalobca „nepreukázal, že by žalovanú ako spotrebiteľku o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu“ informoval. Žalovaná v uznaniach zo dňa 9.4.2014 a zo dňa 10.8.2016 výslovne potvrdila že bola ním vždy včas a riadne poučená a informovaná o výške odmeny za jednotlivé úkony právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Z textu plnomocnenstva zo dňa 19.7.2016 je zrejmé i to, že žalovaná z dôvodu poplatkovej povinnosti chcela, aby on podal ústavnú sťažnosť vo veci Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/123/2016 a týmto jej pokynom bol viazaný. Nemohol podať dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/123/2016-259 zo dňa 31.3.2016, pretože žalovaná mu na takýto úkon nikdy neudelila plnomocnenstvo.

9. V deň pojednávania dňa 19.10.2020 mal ťažký zápal pľúc, ktorý mu bol diagnostikovaný Záchranou zdravotnou službou Bratislava, RZP Oravské Veselé a interným oddelením Hornooravskej nemocnice s poliklinikou Trstená. Taktiež mal dôvodné podozrenie na COVID-19, pričom toto podozrenie bolo neskôr vylúčené. O týchto skutočnostiach súdu predložil listinné doklady. V dôsledku ťažkého zápalu pľúc vôbec nemohol rozprávať, riadne konať a brániť svoje práva. Napriek tomu sudkyňa na pojednávaní voči nemu adresovala invetívny a stavala sa do pozície znalca jeho zdravotného stavu, čo samozrejme neuviedla do zápisnice o pojednávaní, žiada preto o vykonanie opravy zápisnice o pojednávaní. Ako „neštandardne prebehlo pojednávanie dňa 19.10.2020 je zrejmé aj zo zvukového záznamu. Súd si bol vedomý nesprávneho postupu pri uskutočnení pojednávania dňa 19.10.2020, preto argumentuje tým, že on nepredložil lekárske potvrdenie o tom, že je práceschopný. Jeho zdravotný stav ale preukázateľne bránil uskutočneniu pojednávania v uvedený deň. Navrhuje vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru interné lekárstvo na zistenie či bol dňa 19.10.2020 schopný zúčastniť sa pojednávania. Jeho práceneschopnosť trvala od 19.10.2020 do 25.11.2020, čoho dôkazom je fotokópia potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. T 986262 zo dňa 20.10.2020, ktorú prikladá k odvolaniu. Dáva do pozornosti odvolaciemu súdu tiež, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania okresný súd bezdôvodne nevyhovel.

10. I keď bol osobne prítomný na pojednávaní v dňoch 23.9.2020 a 19.10.2020, jeho výsluch ako strany konania žiadala aj žalovaná, napriek tomu súd ho nevypočul. Navrhoval vykonať dokazovanie aj výsluchom svedka J. Z., znalecké dokazovanie na posúdenie pravosti podpisu žalovanej na plnomocenstve zo dňa 29.11.2019 (čím by sa preukázalo, že na uvádzanom plnomocenstve nie je vlastnoručný podpis žalovanej), napriek tomu, že súd na pojednávaniach konaných dňa 23.9.2020 a dňa 19.10.2020 nerozhodol uznesením o zamietnutí týchto jeho návrhov, tieto dôkazy nevykonal. Podľa názoru odvolateľa vykonanie všetkých dôkazov bolo potrebné pre riadne zistenie skutkového stavu veci a pre následné správne právne posúdenie. Navyše, aj tie dôkazy ktoré súd vykonal, nesprávne vyhodnotil a v dôsledku tohto nesprávneho postupu dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

11. Záver súdu o premlčaní jeho pohľadávky a o nevykonaní úkonov právnej služby ním s odbornou starostlivosťou, označuje odvolateľ za v rozpore s platnou súdnou judikatúrou. Zdôrazňuje závery rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach v náleze sp.zn. III. ÚS 98/2018 zo dňa 2.5.2018, že právna istota spolu s požiadavkou ochrany legitímnych očakávaní znamená, že dotknutá osoba má právo na vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa konajúci orgán verejnej moci odchyľuje od stabilného, doteraz zastávaného právneho názoru. Protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie.

12. Okresný súd bezdôvodne neaplikoval ustanovenia §§ 724 - 732 Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve, hoc on si splnil všetky povinnosti práve z takejto zmluvy uzavretej so žalovanou, ktorá nespĺnila svoju povinnosť zaplatiť mu odmenu za právne zastupovanie. Nepravdivým a účelovým tvrdením sa chce žalovaná zbaviť povinnosti zaplatiť mu odmenu za poskytnutú právnu pomoc vo veciach, v ktorých ju právne zastupoval.

13. Písomné odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa podľa žalobcu kritéria vymedzené v § 220 ods. 2 CSP. Tvrdí ďalej, že v dôsledku porušenia povinnosti súdom svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je mu odňatá možnosť ako strane sporu náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu v rámci opravných prostriedkov - v súvislosti s touto argumentáciou odvolateľ odkazuje aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR v Košiciach vo viacerých náleзоch, napr. sp. zn. IV. ÚS 115/2003, sp.zn. IV. ÚS 14/2007, sp.zn. I. ÚS 117/2007, II. ÚS 6/2003 a ďalšie.

14. Podľa žalobcu súd sa opakovane dopúšťal procesných pochybení v jeho neprospech a vždy v prospech žalovanej, dôvody takéhoto konania nie je možné zistiť zo zápisníc o pojednávaniach konaných dňa 23.9.2020 a dňa 19.10.2020 a ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd konal tak, aby sa rýchlo „zbavil veci“ a presunul dokazovanie a rozhodnutie veci na odvolací súd, keďže ide o tzv. reštančnú vec. Dôkazom tohto je, že na pojednávaní dňa 23.9.2020 bezdôvodne boli zamietnuté jeho návrhy na vykonanie dokazovania a súd rýchlo rozhodol. Takýto postup súdu označuje za v rozpore so základnými princípmi CSP. Aj výrok č. II. napadnutého rozsudku je podľa odvolateľa v rozpore s ust. § 255 ods. 1 CSP a so závermi Najvyššieho súdu SR v Bratislave vyjadrené v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.3.2017. Odôvodnenie výroku o trovách obsahuje iba bod 6 v znení, že „o náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná“. Takéto odôvodnenie rozsudku označuje žalobca za nepreskúmateľné, nie je uvedené konkrétne ani pomer úspechu žalovanej v tomto konaní. Súd mu mal ako úspešnému žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Odvolateľ poznamenal tiež, že v prípade potvrdenia rozsudku okresného súdu odvolacím súdom podá dovolanie na Najvyšší súd SR v Bratislave a ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR v Košiciach pre porušenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhuje potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť a žiada, aby súd zaviazal žalobcu voči nej k náhrade trov odvolacieho konania. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné, voči nej si totiž uplatnil nárok premlčaný niekoľko rokov. Upozorňovali tiež na stavovské predpisy, ktorými sa musí každý advokát pri výkone svojej činnosti riadiť, ide najmä o ustanovenie § 18 ods. 4 zákona o advokácii, v zmysle ktorého advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby o odmene za úkon právnej služby ešte pred

začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. Rovnako podľa § 18 ods. 5 zákona o advokácii (uviedli i v konaní) odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalobca žiada úhradu trov len od nej/žalovanej, hoc v predmetnom konaní zastupoval viacero osôb a podľa § 13 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb. S rozsudkom okresného súdu sa stotožňuje, považuje ho za zákonný, spravodlivý a vecne správny. So žalobcom vedú viacero podobných konaní, všetky majú spoločné viaceré aspekty : žalobca zásadne preberá všetky písomnosti v posledné dni lehôt a v konaniach produkuje nezmyselné návrhy na dokazovanie, opakovane napáda, že mal byť vydaný rozsudok pre zmeškanie, nakoľko žalovaná svojmu právnenému zástupcovi nedala vraj splnomocnenie. Vzhľadom na osobu žalobcu bolo predložené do konania splnomocnenie s úradne overeným jej podpisom, avšak ani to nestačilo. Žalobca sa vôbec nevyjadroval k merite veci, napriek tomu navrhoval rôzne irelevantné dôkazy nesúvisiace s prebiehajúcim konaním. Prílohou jeho odvolania sú dôkazy, ktoré mal predložiť počas konania, čo však neurobil.

16. Ani odmena za úkon podania sťažnosti na Ústavný súd SR žalobcovi nepatrí, ústavnú sťažnosť totiž podal bez toho, aby v danej veci bolo podané dovolanie, ako správne konštatoval aj okresný súd žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

17. Premlčanie časti nároku žalobcu okresný súd posúdil tiež správne. Aj v prípade, že by jeho nárok nebol premlčaný, nebol by dôvodný, žalobca totiž nepreukázal, že splnil povinnosť v zmysle § 18 ods. 3 Zákona o advokácii a do vyhlásenia rozsudku dôkazy opaku nepredložil. Pokiaľ žalobca argumentoval, že nemohol podať dovolanie, lebo nedostal na to od nej/žalovanej pokyn a to nevyplývalo ani zo splnomocnenia, táto jeho obrana je účelová. Splnomocnenie vyhotovoval žalobca a ako advokát by predsa mal vedieť, že takéto podanie nemôže byť úspešné. Na pojednávaní dňa 19.10.2020 žalobca neuviedol, že trvá na odročení pojednávania, nedoložil žiadne lekárske potvrdenie o tom, že by sa nemohol zúčastniť pojednávania, na ktorom sa vlastne osobne zúčastnil a ak sa žalobca cítil zle, mal požiadať súd o odročenie pojednávania, prípadne sa mohol dať zastúpiť advokátom a nie je chybou súdu a ani jej žalovanej, že tak neurobil.

18. V následnej písomnej reakcii žalobca uviedol, že sa žalovaná konkrétne nevyjadрила k prevažnej väčšine jeho odvolacích dôvodov a námietok, tým uznala ich relevantnosť a dôvodnosť. Totožnými dôvodmi ako v odvolaní poukazuje obsahom plnomocenstva zo dňa 19.7.2016 na zastupovanie žalovanej vo veci Ústavného súdu SR v Košiciach č.k. III. ÚS 662/2016. Upriamuje pozornosť tiež na to, že v čase podania ústavnej sťažnosti neexistovala ustálená rozhodovacia prax Ústavného súdu SR v Košiciach o neúspešnosti ústavnej sťažnosti v prípade nepodania dovolania. Podľa jeho názoru výklad ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o advokácii je odlišný od výkladu súdu a žalovanej. Podľa výkladu uvádzanej právnej normy ( ako preukazujú aj ním pripojené písomnosti ) nie je potrebné poučiť klienta pred každým úkonom právnej služby o výške odmeny za daný úkon právnej služby. Žiadny z jeho návrhov na vykonanie dokazovania nebol nezmyselný, okresný súd sa mal riadne zaoberať z každým jeho dôkazným návrhom, čo ale neurobil a nezaoberal sa ani s jeho návrhmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovanej. Aj z jeho odvolania je zrejmé, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nie je zákonný, spravodlivý, nie je odôvodnený a nie je ani vecne správny. Vzhľadom aj na opakované uznania dlhu žalovanou zo dňa 9.4.2014 a zo dňa 10.8.2016 - tie predložil súdu spolu s odvolaním, jeho nárok na sumu 1.392,74 eur s príslušenstvom tvoriaci predmet konania sa nemohol premlčať. Zotrúva na tom, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatňuje si nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená procesná strana, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil, na rozdiel od súdu prvej inštancie vyhodnotil za dôvodný žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 303,16 eur s úrokom z omeškania 8% ročne počnúc 21.8.2016 do zaplatenia voči žalovanej titulom odmeny a náhrad za úkony právnej služby vykonané v konaní pred Ústavným súdom SR III. ÚS 662/2016. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní vychádzal z totožného skutkového stavu ako to zistil súd prvej inštancie, v rovine právnej

sa riadil aj ust. § 18 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. a podľa § 382 CSP umožnil stranám sporu vyjadriť sa aj k aplikovateľnosti označenej právnej normy.

20. Žalobca voči žalovanej sa nesporne domáha zaplataenia náhrad právnej služby za to, že ju zastupoval ako jej splnomocnený právny zástupca v konaní vedenom pred Okresným súdom Námestovo sp. zn. 9C/47/2011 a jednak na základe a v medziach ňou udelenej plnej moci podal na Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť, ktorou bolo namietané porušenie základného práva žalovanej na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/123/2016 zo dňa 31.3.2016. Náhradu za právnu službu za zastupovanie v konaní vedenom pred Okresným súdom Námestovo sp. zn. 9C/47/2011 žalobca od žalovanej požadoval v sume 1.089,58 eur a za poskytnutú právnu službu pred Ústavným súdom SR v sume 303,16 eur. Krajský súd nepochyboval o tom, že žalobca žalovanú v oboch uvádzaných konaniach zastupoval ako advokát na základe ňou udeleného plnomocenstva a poskytoval právne služby.

21. Keďže žalobca v odvolaní vymedzil viaceré odvolacie námietky procesného charakteru, k tým námietkam, ktoré odvolací súd považoval za zásadného významu zaujíma nasledovné stanovisko :

a.) v písomnom odôvodnení rozhodnutia okresný súd dal stranám sporu relevantné odpovede aký predmet sporu riešil, aké dôkazy vykonal, aké skutkové okolnosti z vykonaných dôkazov zistil, uviedol konkrétne právne predpisy, podľa ktorých žalobou uplatnený nárok posúdil, podrobnejšie vyargumentoval skutkové a časové súvislosti pri konštatovanej opodstatnenosti vznesenej námietky premlčania žalovanou stranou voči časti žalobou uplatnenému nároku, vyargumentoval relevantne ktoré dôkazné návrhy a z akých dôvodov neakceptoval. Vyhodnotil tiež prečo umožnila procesná situácia vec meritorne prejednať a uzavrieť na pojednávaní konanom dňa 19.10.2020. Písomné odôvodnenie rozsudku okresného súdu po obsahovej stránke spĺňa podľa názoru odvolacieho súdu kritériá vymedzené v ust. § 220 ods. 2 CSP a garantuje stranám sporu ( vrátane žalobcu ) právo pre spravodlivé súdne konanie. Napokon aj žalobca veľmi dobre vedel voči ktorým hmotnoprávnym otázkam riešeným v rozsudku okresného súdu odvolanie smerovať a ktoré procesné otázky/ súvislosti namietal.

b.) s poukazom na postoj sporových strán nevykonanie (výslovného) pokusu o zmier nebolo okolnosťou, ktorá by mala akýkoľvek relevantnejší vplyv na konečné rozhodnutie sporu, resp. jeho správnosť.

c.) predbežné prejednanie sporu je svojou povahou fakultatívnym úkonom súdu, pokiaľ konajúci súd uvedenú možnosť nevyužije, nie je povinný osobitnejšie v odôvodnení (meritórneho) rozhodnutia tento postup vysvetľovať.

d.) vo všeobecnosti nie je vylúčené vo vzťahu k (právnemu) zastupovaniu, skúmanie udelenia plnomocenstva stranou sporu pre konkrétneho zástupcu. V prejednávanom prípade za aktuálneho procesného stavu (a s ním súvisiacich konkrétnych tvrdení žalobcu) však nie je opodstatnené spochybňovanie udelenia plnomocenstva žalovanou jej právnemu zástupcovi. Zároveň aj za účinnosti aktuálneho procesného predpisu je akceptovateľné vychádzať z rozhodnutia publikovaného „v Zbierke rozhodnutí“ pod R 12/85, ktoré počítá s „konvalidáciou“ úkonov zástupcu vykonaných (dokonca) pred podpísaním plnomocenstva.

e.) zamietajúci výrok formulovaný „iba“ ako zamietnutie žaloby je dostatočný a plne rešpektovaný (i súčasou) súdnou praxou. Nakoľko nedochádza k uloženiu žiadnej povinnosti, otázka ne/vykonalnosti výroku nie je vôbec významnou a eventuálne dôsledok do budúcnosti v podobe prekážky veci rozhodnutej i je tak posudzovaný v širších súvislostiach; nielen z pohľadu totožnosti predmetu sporu/označenia zamietnutého nároku či strán sporu, ale aj z hľadiska konkrétneho skutkového základu.

f.) neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovanej (§ 274 CSP). Hoc sa žalovaná pojednávania nariadeného na deň 19.10.2020 a pojednávania nariadeného na deň 23.9.2020 osobne nezúčastnila, pojednávania sa zúčastnil jej splnomocnený právny zástupca, ktorý sa aktívne vyjadroval k meritu veci a žalovanú v konaní pred súdom prvej inštancie aj aktívne zastupoval. Procesný návrh na rozhodovanie rozsudkom pre zmeškanie žalovanej podľa názoru odvolacieho súdu bol procesným návrhom irelevantným.

g./ Nevykonanie dokazovania v zmysle návrhu žalobcu - výsluchom strán a výsluchom manžela žalovanej - nie je postupom ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom ( R 37/1993 ). Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde ( vyplýva to z ust. § 185 ods. 1 CSP ). Súd vykonal v súdnej veci dokazovanie v relevantnom rozsahu z ktorého ustálil skutkový stav veci a v dôvodoch rozhodnutia aj vyargumentoval svoje úvahy, ktoré ho viedli k nevykonaniu dokazovania výsluchom strán a manžela žalovanej, argumentáciou okresného súdu v uvádzanej časti sa odvolací súd stotožňuje a na ňu aj odkazuje. Navyše, obsah spisu preukazuje, že rozsah vykonaného dokazovania súdom umožnil vec meritórne posúdiť a uzavrieť. V rozoberanej otázke odvolací súd odkazuje aj napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 50/2008, 2 Cdo 242/2013.

h.) prejednanie veci a meritórne rozhodovanie na pojednávaní dňa 19. októbra 2020 ( v poradí 2. pojednávanie ) okresným súdom bolo náležité. Žalobca mal možnosť súd požiadať o odročenie pojednávania ak jeho zdravotný stav mu nedovoľoval pojednávania sa zúčastniť, preukázateľne sa ale na pojednávanie dostavil, osobne sa ho zúčastnil avšak ani v úvode pojednávania a ani v jeho priebehu nepožiadala súd o odročenie. Žalobca je pritom osoba právne znalá, ktorý veľmi dobre aj v rovine odbornej pozná význam tohto procesného inštitútu, spôsob jeho uplatnenia voči súdu. Skutočnosť, že si tento procesný prostriedok nevyužil, neuplatnil, nemožno pripísať súdu ako vadu s charakterom odňatia možnosti žalobcovi konať. Úsilie žalobcu preukázať, že v uvedený deň jeho zdravotný stav dobrý nebol, neskorším doložením dôkazu o jeho práceneschopnosti - je skutočnosťou - ktorá by bola opodstatnená v prípade, ak by žalobca včas pred súdom požiadal o odročenie pojednávania pre existenciu dôležitého dôvodu, takýto procesný prostriedok žalobca pred súdom prvej inštancie nielenže neuplatnil včas ale si neuplatnil vôbec.

22. Hmotnoprávne posúdenie otázky premlčania žalobou uplatneného nároku titulom odmeny za právnu službu poskytovanú žalobcom žalovanej v spore vedenom u OS Námestovo sp.zn. 9C 47/2011 aj z hľadiska časových súvislostí z ktorých okresný súd vychádzal ale aj z pohľadu aplikovaných ust. § 100 a 101 OZ kvalifikuje odvolací súd za vecne správne. Okresný súd pri právnom posúdení tohto nároku nevytlúčil zastupovanie žalovanej žalobcom ako advokátom v uvádzanom konaní na základe príkaznej zmluvy a nevytlúčil ani odplatosť uvedeného právneho vzťahu. Žalobu zamietol v označenej časti po konštatovanej opodstatnenosti námietky premlčania vznesenej žalovanou stranou. Ani odvolateľ nenamietal, že pri hodnotení premlčania tohto hmotnoprávneho nároku treba aplikovať trojročnú premlčaciu dobu - ako to ustálil aj okresný súd. Začiatok plynutia premlčacej lehoty súd prvej inštancie určil tiež správne. Tu odvolací súd dáva do pozornosti závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/102/2018 zo dňa 23. apríla 2020 v celom rozsahu vzťahujúce sa aj na súdnu vec - v ňom už vyjadrené, že „ ak činnosť advokáta spočíva v poskytovaní právnych služieb pri uplatňovaní nároku klienta a príkaz klienta nie je obmedzený len na určité právne úkony, pričom medzi advokátom a klientom nebolo dohodnuté inak, nárok advokáta na odmenu sa nepremlčuje samostatne za každý úkon právnej služby, ale vykonaním celej činnosti, spočívajúcej v právnych službách, ku ktorým sa advokát zaviazal. Právo na odmenu v zásade advokátovi vzniká obstaraním záležitosti ktorou je v súdnej veci zastupovanie v súdnom konaní, teda „ právoplatným skončením konania „. V tejto riešenej sporovej veci je nepochybne preukázané, že v spore vedenom u OS Námestovo sp.zn. 9C/47/2011 konanie bolo voči žalovanej zastavené uznesením zo dňa 7.7.2011 - voči nej právoplatnosť nadobudlo 21.11. 2011 a týmto dňom došlo k dovŕšeniu činnosti advokáta za ktorú má byť poskytovaný ekvivalent zo strany klienta ako prijímateľa právnej služby. Od 22.11.2011 začala žalobcovi plynúť trojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na túto odmenu, ktorá uplynula 22.11.2014 a pokiaľ žalobca tento nárok uplatnil žalobou u súdu dňa 17.6.2019 stalo sa tak už po uplynutí premlčacej doby. V dôsledku úspešne uplatnenej námietky premlčania žalovanou stranou nebolo možné premlčaný žalobný nárok v sume 1.089,58 eur ( s úrokmi z omeškania ) žalobcovi priznať. Na odvolacie tvrdenia žalobcu o uznaní dlhu žalovanou písomne dňa 9.4.2014 a dňa 10.8.2016 odvolací súd už nemohol prihliadnuť. Ide totiž o nové skutkové tvrdenia a dôkazy k nim, ktoré odvolateľ prvýkrát vzniesol až v odvolaní, z pohľadu vymedzených kritérií v ust. § 366 Civilného sporového poriadku ide o tzv. neprípustné novoty s ktorými už nebolo možné sa zaoberať v odvolacom konaní.

23. Ako už odvolací súd uviedol, za opodstatnený vyhodnotil nárok žalobcu na odmenu právnej služby poskytnutej žalobcom žalovanej podaním sťažnosti u Ústavného súdu SR a o nej konané pod sp.zn. III.

ÚS 662/2016. Nebola pochybnosť o tom, že žalobca takýto právny prostriedok ochrany práva žalovanej u Ústavného súdu SR aj podal. Hoc žalovaná spochybňovala udelenie plnej moci žalobcovi, avšak listinný dôkaz - písomné plnomocenstvo - na čl. 10 spisu jednoznačne preukazuje, že žalovaná žalobcovi plnú moc písomne dňa 19.7. 2016 ako advokátovi udelila, najmä ho splnomocnila „ na podanie ústavnej sťažnosti podľa článku 127 ods. 1 Ústavy SR pre porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9 Co 123/2016 - 259 zo dňa 31. 3. 2016 a na zastupovanie v konaní „.

24. Krajský súd po oboznámení sa s obsahom dokazovania - pritom zásadný význam pripísal žalovanou vymedzenému pokynu daný žalobcovi ako advokátovi v plnomocenstve, dospel k záveru, že žalobca postupoval pri vybavovaní právnej záležitosti žalovanej v súlade a v medziach ust. § 18 ods. 2 Z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a konal podľa výslovného pokynu svojho klienta. Podľa obsahu splnomocnenia žalovaná žalobcu ako advokáta na podanie dovolania nespĺnomocnila, takýto pokyn žalobcovi nedala. Žalobca ako advokát splnil voči žalovanej aj poučovaciú povinnosť v medziach ustanovenia § 18 ods. 4 Zákona o advokácii ešte pred začatím právnej služby. V splnomocnení žalovaná totiž výslovne uviedla, že bola oboznámená o výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby ( uvedením aj konkrétnej sumy ) a je zrejmé, že vyúčtovanie odmeny za poskytnutú právnu službu ( úkon prevzatia zastupovania, podanie sťažnosti u Ústavného súdu SR ) žalobca v sume 303, 16 eur uplatnil voči žalovanej v medziach poučenia.

25. Na základe konštatovaných súvislostí odvolací súd v rámci zmeny rozsudku žalobcovi priznal voči žalovanej peňažný nárok vo výške 303,16 Eur. Žalovaná tým, že žalobcovi túto sumu nezaplatila dostala sa do omeškania s plnením, z uvedeného dôvodu v zmysle § 517 ods. 2 CSP žalobcovi patrí nárok aj na úroky z omeškania z istiny 303,16 eur od žalobcom vymedzenej doby a vo výške žalobcom uplatnenej v súlade s ust. § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z..

26. V dôsledku zmeny rozsudku odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP o náhrade trov celého konania ( prvoinštančné a odvolacie ) a žalovanej priznal tento procesný nárok voči žalobcovi v rozsahu jej čistého úspechu v spore ( úspech žalobcu v spore po zaokrúhlení ustálil na 21 %, úspech žalovanej na 79 % ). Dodáva, že o výške náhrady trov rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.